

Φωνητική μεταγραφή

Φωνήεντα

[i]	τι, ίδιος, σήμερα, ήλιος, ύστερα, είπα, οικογένεια
[e]	εγώ, αίσιος, έτσι, εύχομαι, μέση
[a]	άμα, αύριο, αφήνω, αυτοκίνητο, άνεμος
[o]	όλο, όμως, ώσπου, όνειρο, κακώς
[u]	ούτε, κουλούρι, δουλεύω, πουλάω, κουβέντα

Σύμφωνα

[k]	καλός, κάνω, κοστίζω, κουδούνι, κουβέντα, κρασί, κλέφτης
[c] ή [k']	κερί, κυρία, κέρμα, σκιά, πακέτο, ανακοίνωση
[x]	χάνω, χαρά, χρώμα, χουζούρι, χωράφι, χρυσός, χλωμός
[ç]	χέρι, άχυρο, χείλια, χαιρετώ, ποιος [ρχός]
[γ]	γάλα, γόμια, γούστο, γραμμάριο, αγράμματος
[j] ή [γ']	γέρος, γυναίκα, γιασεμί, άγιος, καινούριος, βιάζομαι
[g]	γκαράζ, γκρίνια, εγκάθετος, γκρεμός, εγγόνι, έναντι καφέ
[ɟ] ή [g']	γκέμι, γκισέ, αγγινάρα, αγκύλωση, εγκύκλιος
[b]	μπαίνω, εμπρός, εμπίπτω, εμποδίζω, στον Πειραιά [m̩b]
[d]	άντε, λεβέντης, έντερα, δεντέλειωσε [n̩d]
[f]	φωτιά, φυσάω, φαγητό, έμφραγμα, αντός, ευτυχώς
[v]	βάρκα, βαστώ, βρέφος, βοήθεια, αύριο
[p]	προς, πατέρας, πιο, σπουργίτι
[t]	τέρας, τρία, ταραχή, έτσι
[θ]	θαύμα, θεός, αριθμός, κάθομαι, άνθρωπος, όρθιος
[ð] ή [δ']	δόντι, δέντρο, δάσος, δίνω, δρόμος, άδεια
[s]	σωστός, σύρμα, σωτηρία, αίσχος, σπάνιος
[z]	ζάλη, ζέστη, ζόρι, άσμα, ασβέστης, σγουρός, της Μαρίας
[r]	ροή, ρεύμα, ρυάκι, άχρηστος, έρχομαι
[l]	λάθος, λεπτός, λύπη, λίπασμα, λόγιος, πλατύς, κλαίω
[ɦ] ή [l']	ελιά, κυάλια, ήλιος, λιακάδα
[m]	μητέρα, μάτι, μόνος, εμμένω, μια
[n̩]	αμφί, αμβωνας, μεταμφιέζω, αμφορέας, αμφισβητώ
[n]	νέος, νύχτα, άνισος, νόημα, ένας
[ŋ]	άγγελος [άγγελος], συγκατάθεση, εγκατάσταση, άγχος
[ɲ] ή [n̩']	νιάτα, έγνοια, εννιά, νοιάζομαι, γκίνια, μια [m̩n̩á]

(Τον κατάλογο κατάρτισε η Ρέα Δελβερούδη, 1991)

Παράδειγμα μεταγραφής

Κ. Παλαμά «Οι νεράιδες» (*Ta παράκαιρα*, 1919)

Τα κοράλλια, όσα αφρού τα σεντέφια
μας πλουμίζουν, κορμιά μπουγαρίνια,
μα οι ζωές κι οι καρδιές και τα κέφια
στ' άγγισμά μας μαράζιο ή καμίνια.
Των ανέμων εμείς χρυσά γνέφια
και χρυσά στα πελάγη δελφίνια,
από ανθρώπων κουφάρια τα ντέφια
στου χορού μας που αχούν τα μπουρίνια.
Ρόδο γίνεται το γέλασμά μας
και γαρούφαλλο κάθε μας κλάμα.
Ποια είσαι συ; Του μαρμάρου το θάμα
για η κυρά των ξωθιών κι η κυρά μας;
Κι αν ξωθιά, πώς και δείχνει και δίνει
μιας αγγέλισσας η όψη σου ειρήνη;

takoráhia osafrútaseⁿdéfça
masplumízun kormná^mbuγaríja
máizoés cikarđjés cetacéfça
stáŋjizmámas marázjoikamíja
tonanémonemísxrisaγnénfça
cexrisástapelájiđelfíja
apanθrópoŋgufárjatadéfça
stuxorúmasp^uaxúⁿda^mburíja
róđojínetetojélazmámas
ceyarúfalokáθemaskláma
pçásesí tumarmárutoθáma
jaicirátoŋgsoθçónccicirámas
caŋksoθçá posceđíx niceđíni
mjasanđélisasⁱópsisuiríni

(Γλωσσάρι: σεντέφι < τουρκ. sedef: «μαργαριτάρι», πλουμίζω < μσν. πλουμίον < λατ. pluma: «στολίζω», μπουγαρίνι: «το άνθος του γιασεμιού», μαράζιο/μαράζι < τουρκ. maraz, γνέφια: «νέφη», μπουρίνι < τουρκ. borin, ξωθιά: «ξωτικιά/ή».)